

‘Mina Koes’ in Zuidwolde is een avondvullende belevenis in een adembenemend decor

Hoe creëer je een avondvullende belevenis op de grens van natuur en boerenland, waarin je je bovendien in de negentiende eeuw waant? Neem een moordballade uit de negentiende eeuw, laat schrijver Jan Veenstra zijn fantasie etaleren, roep regisseur Rob van der Ree te hulp en zoek daar uit eigen regio een aantal enthousiaste toneelspelers en muzikanten bij.

[De Wolden](#)

Iedereen in Zuidwolde en wijde omgeving weet zo langzamerhand wel wie Mina Koes is, de dienstmeid die op 29 mei 1881 werd vermoord bij het Zwarte Gat nabij Zuidwolde. Die moordballade inspireerde Jan Veenstra tot het schrijven van een prachtig theaterstuk, waar donderdagavond vierhonderd toeschouwers met volle teugen van genoten tijdens de première. Het klopt allemaal bij ‘Mina Koes, de moord bij het Zwarte Gat’.

Lange rij sigaren

Het script neemt het publiek mee op meerdere emoties, is doorspekt met humor en meermaals heerlijk op het randje van wat tegenwoordig wordt geaccepteerd. De muziek heeft meer dan toegevoegde waarde en de spelers leveren stuk voor stuk een topprestatie. De ambiance is geweldig aan de oevers van de Egge, een brede sloot naast het Zwarte Gat met voor het publiek zicht op een fraaie bomenpartij en een sloot die aan publiekszijde voorzien is van een lange rij sigaren. Dat zijn de zaken die je als organisatie in de hand hebt, maar als dan ook het weer nog perfect meewerkt, kan de avond eigenlijk niet mee stuk. Dat gebeurde dan ook niet.

Het hele dorp loopt uit bij de dood van Mina Koes. Foto: HENK SIEDERS

In de pauze al vlogen de complimenten al in de rondte, niet in de laatste plaats richting Jan Veenstra die helemaal blij was. „Ik ben trots als ik zie wat hier neergezet wordt, ze doen het echt allemaal geweldig.” Het was de apotheose van een – door corona - lange route die ‘Mina Koes’ heeft afgelegd.

Smeekbedes

In 2018 begon de weg die leidde naar de première van donderdagavond en zelfs tot Mina Koes-koorts in de omgeving van Zuidwolde. Via Facebook probeerden mensen nog een kaartje te bemachtigen, werden tickets geruild en aangeboden. Alle voorstellingen zijn namelijk uitverkocht en als zij-die-geen-kaartje-hebben horen en lezen hoe geweldig de voorstelling was, zullen ze het bestuur van de werkgroep smeken om extra voorstellingen in te plannen. Smeekbedes die niet gerealiseerd kunnen worden. „Het kost enorm veel tijd”, zegt de tekstvaste Jan-Michiel Bakker na afloop, als hij de eerste felicitaties in ontvangst heeft genomen. „En steeds kijk je in de tekst nog even waar het nog een beetje schuurt.”

Een volgepakte tribune in het tijdelijke theater op het terrein van boer Neppelenbroek. Foto: HENK SIEDERS

Als moordenaar Remmelt van der Hulst is Bakker één van de hoofdrolspelers die het stuk met verve draagt. Roos van Goor is Mina Koes zoals ze ook al schitterde in het wagenspel, met haar onbevangen uitstraling, terwijl Lobke Klein als Maja Krooze (zelfde initialen als Mina) aantoonde van meerdere markten thuis te zijn: een geloofwaardig karakter neerzetten én tussendoor volop zingen. Robin Steenbergens zet een hele sterke Wouter de Groot neer en vormt zo samen met Klein een tweeenheid. Sowieso voel je vanaf de tribune dat hier een groep met een goede chemie bezig is. „We zijn echt naar elkaar toegegroeid”, beaamt Marjan Steenbergens, die als Tina niet het meest sympathieke personage speelt omdat ze haar tweelingbroer Tinus wat kleineert.

Onmisbare schakel

Het orkest onder leiding van Reinier Havinga blijkt een onmisbare schakel in het geheel en draait de hand niet om voor welk muziekgenre dan ook. Het is zoals regisseur Rob van der Ree al aankondigde: vanaf de eerste minuut dat de boot met het orkest aan komt varen, is het al een feestje. Prachtige vondst om de brede Egge volop te gebruiken met een boot die steeds heen en weer wordt getrokken.

Applaus voor alle spelers van het theaterstuk Mina Koes, de Moord bij het Zwarte Gat. Foto: HENK SIEDERS

Dat een moordballade de basis vormt voor een heel theaterstuk, is een prachtig gegeven. Dat het heden en verleden met elkaar verweven zijn, is niet nieuw, maar hier wel heel doordacht gebruikt. Het jonge stel Maja en Wouter uit 2022 komt ongewild in het verhaal van 1881 terecht en raakt heel nauw bij de vreselijke gebeurtenis betrokken. Het verhaal verveelt geen moment, biedt verrassingen en toch ook een goed einde, voor zover je daar bij een moord over kunt spreken. Een oproep om toch vooral te komen kijken, hoeft hier niet geplaatst te worden. Wie zijn geluk nog wil beproeven, kan dat via Facebook proberen.

Wouter en Maja weten niet wat hen overkomt. Foto: HENK SIEDERS

Tinus wordt uit het water van de Egge gevist. Foto: HENK SIEDERS